

„Народ“ излази свакога дана по подне.

Штампарија се налази у Франковој улици бр. 20.

Власник
КРСТА Ј. МИЛЕТИЋ

НАРОД

ПРЕД ГЛАВУ

Као знак за почетак невоља и неуспеха јављају се међу централним силама многе неизгодне појаве, које се неће моћи лако отклонити. Главни неспоразум јесте између Немачке и Аустро-Угарске, тојест, између цара Карла и пангерманиста.

Цар Карло, чија дубока жеља за миром извесно не потиче из сентименталности, већ толико времена, на све начине ради, да се приближи почетку преговора о миру и допустио је, да се агитација за мир потпуно развије у његовој држави. То му је донело замерке и нападе пангерманиста, који су постали најјачи сад, кад му се отворено замера, да је он лично позвао професора Ферстера у Беч, где је овај држао познати говор против пруског милитаризма.

Можда би напори цара Карла, да склони Немачку на ублажавање својих захтева и нашли одзива под друкчијим унутрашњим политичким околностима у Немачкој. Али се тамо, у очекивању бољих услова за мир, иде из разочарања у разочарање. Све што се нагађало о канцеларовом попуштању, растурило се на последњој седници Рајхстага, где се у говору др. Михаелиса још једном посведочио утицај Хинденбурга и Лудендорфа са Кајзером у позадини.

На тај начин, наде на скори мир, пропале су код многих, али због тога нико није у тој мери погођен као владар двојне монархије. Он се сада мора питати, да ли ће бити у стању, да привремено отклања буру народности још годину дана, колико му одређује Кајзер прокламацијом војсци.

Други сукоб, опет вожан, то је унутрашња борба за хлеб у Аустро-Угарској. Сви аранжмани са Мађарском у питању о исхрани готово више не важе. Аустрија не може да добије брашно од Мађарске, а у Мађарској рад је преостао због немања угља. И запетост се све више повећава узајамним претњама. Мож-

да још већа опасност у томе питању прети Аустрији од отимања жетве из Чешке и Словачке.

И Турска и Бугарска не могу бити особито задовољне својим положајем у савезу. Бугарској се отворено, с најкомпетентније стране у Немачкој, поручује, да се мане великих проктева. Како ће се то датас примити у усисном бугарском шовинизму, видеће се ускоро.

Турска већ, и по са-
мим својим великим патњама, мора бити огорчена, а то огорчење само расте због бруталне немачке војне управе у Турској. Најразличније су манифестије тога огорчења, али је оно и највеће и најопасније у војци. Толико је већ било крвавих сукоба између немачких и турских војника у Цариграду, па се чак морало учинити повољи трупама, које нису хтели да служе под немачком командом.

Ето сукоба, који се неминовно јављају пред пад. По њима се много пре и много сигурније може судити и о исходу овога рата, и о његовом трајању, него по оптимистичким изјавама Хинденбурга, Векерла, др. Радославова и Талат паше.

ЗВЕЗДИЦЕ

Питам једног господина, који је скоро дошао из Ници:

— Колико има Срба у Ници?

— Ако нас пусте на општинске изборе, бићемо јака група у одбору!

Гарантута

ИЗЈАВА Г. БРАНТИНГА

Лондон, 18. септ.

У разговору са дописником „Дејли Њус“ г. Брантинг је изјавио, да шведска влада није радила са рјавим намерама већ просто са невероватном глупошћу.

Чудновато је, вели даље г. Брантинг, да је она могла имати толико вере у изјаве немачке владе. Енглеска влада је 1915 протестовала вишепута. Задржавање депеша из Вашингтона и измена телеграма са Буенос-Ајресом афера је за жаљење, која допушта сумњу у часност речи шведског министра. Ова је афера дошла врло доцкан, да би могла утврдити изборе. Јавно мишљење

ипак разуме да ми имамо право да критикујемо тумачење, које су дали конзервативци о својој неутралности.

Даље је г. Брантинг изразио мишљење, да би било можда најбоље средство да се ретаблира поверење у шведску владу, ако онај, који је био способан да учини такву грешку, поднесе оставку.

Тај министар, завршије Брантинг, изгубио је свој положај за време садашњих избора. Ако он одступи, на исто место сигурно ће доћи човек без политичке боје.

НОВИ ПРЕДЛОЗИ

Рим, 19. септ.

«Коријере дела Сера» сазнаје из меродавног извора, да ће Папа поднети зараженим државама нову ноту, у којој ће наваљивати, да се усвоје његови предлози за мир, са неким модификацијама. У питању о Алзасу и Лорену Папа ће предложити плебисцит.

Коментаришући ове евентуалне предлоге, «Коријере дела Сера» каже, да су они осуђени на исту судбину као и први, јер Савезници ходе победу оружја.

КРАТКЕ ДЕПЕШЕ

Петроград. — Жена бившег министра војног Сухомлинова тражила је дозволу да прати свога мужа у изгнанство.

Лондон. — Енглеска флота такође је учествовала у бомбардовању Бејрута, док су аероплани летели над вароши и бацали бомбе. Примећени су пожари.

Петроград. — Бивши цар Никола уписао је зајам Слободе за 500.000 рубала а велики кнез Николај Николајевић од 300.000.

Атина. — Влада је спремила један законски пројекат, по коме се слободна зона проширује и на пристаниште у Пиреју.

ПРАВИ ПУТ

Женева, 19. септ.

Од личности, које су се својим говорима највише истакли на конференцији, коју је приредило Аустријско политичко друштво у Бечу, најмаркантнија је личност г. Ферстера, професора минхенског универзитета. Г. Ферстер је одличан познавалац прилика у Аустрији, пошто је дуже времена пробавио као професор у Бечу. Осим тога он је ученик ве-

ликих енглеских државника. Нападајући теорије модерних следбеника Макијавелија, он је навео речи Гледстонове: »Оно

што је у моралу лажно, не може бити у политици право.« Грешка је била самога Трајчкеа и његове школе, што је веровао, да се може владати споља, силом одржавајући правду у унутрашњем животу народном. Ферстер на то примећује: »Држава не може васпитавати савест својих грађана, ако се споља понаша као дивљак. Народно васпитање могућно је само тамо где онај, који управља државом, личним примером санкционише свеморалне вредности.« Један народ може осигурати своја права само признавајући права других народа.

Ова се мисао намеће сама, како потлаченима тако и онима који потлачују. Сва је фаталност данашње Немачке та, што је створила романтизам силе. То је њу потпуно заслепило. Она више није била у стању да види силу, која је ван ње. Модерној политици о сили недостаје реалност. Она не види јасно бескрајну промену, која је извршена у свима условима живота. И да је најбоља гаранција за наша лична права респектовање туђих права

и туђих интереса. То, и само то, једини је пут којим Аустрија може доћи до мира у земљи и ван земље.

О ЧЕМУ СЕ НЕ ГОВОРИ

Цирих, 19. септ.

На последњој седници Рајхстага, посланик из мањине др. Херцфелд, тражио је од канцелара објашњења о држању војних власти, које потпомажу све пангерманистичке манифестије на фронту, као и у позадини. Међутим, те исте власти са највећом бруталношћу угушују сваки покушај, да се држе скупови за мир.

Канцелар је одговорио тиме, што је молио посланика, да не меша војне власти у рад Рајхстага.

СМЕШНО ОБЕЋАЊЕ

Цирих, 19. септ.

Канцелар Михаелис тврдио је у Рајхстагу, да ће Немачка снабдевати храном суседне неутралне државе, и осудио је Америку због прокламовања блокаде неутралних држава. По том је уверавао, да је немачки народ сложан, па је додао: »Ако наши противници мисле да унесу неслогу у наш народ, наћи ће своју сопствену пропаст.« Канцелар је завршио говором иречима: »Док силе Споразума буду остале на гледишту, да нам наметну своје понижавајуће услове, Немачка ће се ослањати на свој мач.«

ЛЕЊИН И ДРУЖИНА

Руски листови објављују посредних доказа да је Лењин резултате званичне анкете, коју су отворили правички ауторитети против вођа максималиста у Петрограду, после јулских побуна. Ово су главнија места из ове анкете: »Сада је утврђено, да је кроз целу Русију била рас пространена огромна шпијунска организација у корист Немачке. Читава серија сведока утврђује, да је у почетку 1917. Немачка била дошла до крајњих граница напора и да јој је апсолутно био потребан мир што пре; да је Лењин, живећи у немачком делу Швајцарске, одржавао везу са Паризом и да је посећивао затрбленничке логоре, у којима има Украјинаца, и међу њима развијао пропаганду о одвајању Украјине. За време његовог путовања кроз Немачку отворено се говорило: »Лењин је амбасадор Ваљемов. Причекајте и видићете шта ће да учини наш новац.« Има и не-

прима новац онјемачке владе за своју борбу у Русији. Веће са Немачком срдјавале су се преко Штокхолма, који је био велики центар немачке шпијунаже и извор агитација за засебан мир између Русије и Немачке. У априлу ове године покушано је оснивање једнога листа ван Петрограда, у циљу пропаганде против Енглеске и Француске. У Копенхагену и Штокхолму, за време првих дана руске револуције, немачки агенти добили су грдне суме новаца. Међу дезертерима и емигрантима отпочело се, у најширем размерама, врбовање агената за Русију. Суме од 250.000 рубала, па за тим од 80.000 биле су послате из Штокхолма у Русију преко једе банке, која је ради овога добијала чекове из Немачке. Октобра 1914., Лењин и Зиновјев живели су у Аустрији близу Кракова. Били су ухап-

